

عنوان مقاله:

تاثیر ذهن آگاهی و قدردانی از خداوند بر تاب آوری دانشجویان: نقش واسطه ای شوخ-طبعی

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه های نوین تربیتی، دوره 16، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

رحیم بدری - دانشگاه تبریز

زکيه نجاریان - گروه علوم تربیتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

تاب آوری مفهومی است که در سال های اخیر در حوزه تبیین رفتار انسان مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. تاب آوری به قابلیت فرد در برقراری سازگاری زیستی و روانی در برابر شرایط بحرانی و تهدیدآمیز اشاره دارد. از سوی دیگر، روان شناسی مثبت به این نتیجه رسیده که عوامل متعددی در افزایش تاب آوری افراد در برابر استرس موثر می باشد. هدف از انجام این پژوهش بررسی رابطه ذهن-آگاهی و قدردانی از خداوند بر تاب آوری با نقش واسطه ای شوخ طبعی در دانشجویان دانشگاه تبریز بود. از این دانشجویان، ۲۴۰ نفر با روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای از دانشکده های مهندسی عمران، ریاضی و روانشناسی انتخاب شدند. به منظور جمع آوری اطلاعات از پرسش نامه ۵ عاملی ذهن آگاهی (FFMQ)، شوخ طبعی (SHQ)، پرسش نامه قدردانی از خدا (نیل کروز، ۲۰۰۶) و تاب آوری کانر-دیویدسون (CD-RISC) استفاده شد. برای تحلیل آماری داده ها از تحلیل مسیر بهره گرفته شد. نتایج پژوهش نشان داد که تاب آوری دانشجویان به صورت مستقیم توسط قدردانی از خدا ($\beta=0.35/0$) و شوخ طبعی ($\beta=0.29/0$) پیش بینی می شود. تاب آوری همچنین به صورت غیر مستقیم و از مسیر شوخ طبعی، توسط قدردانی از خدا ($\beta=0.83/0$) و ذهن آگاهی ($\beta=0.76/0$) پیش بینی می شود. نتایج پژوهش در مسیر ذهن آگاهی به تاب آوری تایید نشد. علاوه بر این، نتایج بیانگر آن است که ۱۵٪ از تاب آوری دانشجویان از طریق ذهن آگاهی، قدردانی از خدا و شوخ طبعی تبیین می شود. بالاخره یافته نشان داد ۲۷٪ از تاب-آوری را متغیرهای ذهن آگاهی و قدردانی از خدا توسط شوخ طبعی تبیین می کنند.

کلمات کلیدی:

ذهن آگاهی، شوخ طبعی، قدردانی از خدا، تاب آوری، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1233017>

